

UZVARAS CEĻŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

Redakcija: Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 102 (1053)

Otrdien, 1957. g. 27. augustā

8. gads

LATVIJAS PSR LAUKSAIMNIECĪBAS MINISTRIJĀ

Par ražas novākšanas un lopbarības sagādes gaitu republikas kolchozos un padomju saimniecībās

Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijas koleģija, apspriedusi ražas novākšanas gaitu, atzīmēja, ka sevišķi trauksmains stāvoklis republikas kolchozos un it īpaši padomju saimniecībās ir ar graudaugu un linu novākšanu, kā arī skābbarības gatavošanu. Līdz 20. augustam daudzos rajonos vēl nebija novākti ziemāji.

Pēdējā piecdienā ražas novākšanas tempi strauji samazinājušies Aizputes, Smiltenes, Ērgļu un vairākos citos rajonos, kur šajā laikā novākts tikai 5—7 procenti visu graudaugu kulturu. Pavisam neapmierinoši plauž ziemājus padomju saimniecībās „Ainaži“, „Alsviķi“, „Bērzaune“, „Vestiena“ un citas.

Rūjienas, Madonas un Ludzas rajonos stipri aizkavējas linu plūksana. Pēdējā piecdienā minēto rajonu kolchozos noplūkti tikai 15—18 hektaru dienā. Labības kombaini un linu novākšanas mašīnas vairumā rajonu strādā neapmierinoši. Tai laikā, kad Aknīstes MTS zonas kolchozos ar kombainiem novākti 1193 ha graudaugu, Oktobra MTS — 722 ha un Bērzes — 401 ha, Priekules, Ogres, Madlienas, Vidrižu un vairākās citās MTS ar kombainiem nav novākts neviens hektars.

Ja Aknīstes MTS ar mašīnām noplūkti 174 ha linu, Līvānu — 140 ha, tad Ludzas, Indras Varakļānu, Ružinas, Valmieras un Rūjienas MTS linu plūksnā mašīnas nemaz netiek izmantotas. Arī zālāju sēklniekus te neievāc.

Koleģija atzīmēja, ka kolchozi nepiedomā ievilcinā arī labības piegādi valstij, nenorēķinās par MTS darbu un sēklas aizdevumu. Vairāku MTS un kolchozu vadītāji nerūpējas, lai saistības ar valsti tiktu izpildītas laikā.

Sliktie laika apstākļi radījuši zināmas grūtības labības un linu novākšanā, bet skābbarības gatavošanu tie nekādā ziņā netraucē. Tomēr skābbarības krājumus papildina lēni. Aizputes, Saldus, Rūjienas, Daugavpils un Krāslavas rajonos dekādē ielikts tikai viens procents no plānā paredzētā skābbarības daudzuma. Katrā no šiem rajoniem caurmērā dienā ieskābēts tikai 40 līdz 50 tonnas zaļās masas. Tāds stāvoklis radies tāpēc, ka daudzi MTS, padomju saimniecību un kolchozu vadītāji tā vietā, lai ražas novākšanā un lopbarības sagādē pilnīgi un organizēti izmantotu tehniku un darba spēku, gaida uz labu laiku, bet darbus druvās un plāvās pārtraukuši. Taču augusta beigās un septembrī nav sevišķu izredžu, ka meteoroloģiskie apstākļi uzlabosies. Atliekot ražas novākšanu uz vēlāku laiku, nozīmē šos darbus darīt vēl sliktākos apstākļos.

Koleģija nolēma:

Uzlikt par pienākumu MTS un padomju saimniecību direktoriem un specialistiem krasi paātrināt ražas novākšanas un lopbarības sagādes tempus, nodrošināt pilnīgu tehnikas izmantošanu un strādāt jebkuros laika apstākļos.

Ieteikt MTS, padomju saimniecībām un kolchoziem sliktos laika apstākļos graudaugu novākšanai izmantot katru dienu, katru stundu, kad laiks kaut cik noskaidrojās. Rudzi, ziemas un vasaras kvieši pēc nopļaušanas jāsasien nelielos kūlišos; statīni visādā ziņā jāapklāj ar „cepurēm“, mitro kūlišu kaltēšanai jāizmanto brīvie

šķūpi un nojumes. Auzas, mieži, mītrš un pākšaugu kultūras pēc nopļaušanas noteikti jāsakrauj zārdos. Nosodāma ir Jelgavas, Dobeles, Auces un dažos citos rajonos ieviesusies prakse, kad vasarāja kūlišus un kaudzītes atstāj uz zemes. Tā lietainā laikā labība sapūst, rodas lieli ražas zudumi.

Koleģija stingri nosoda tos MTS un kolchozu vadītājus, kas izvairās izmantot kombainus, nesaprazdami, ka ražas novākšana ar zirgu vilkmes plaumašīnām prasa daudz darba spēka, ievilcina to un rada lielus zudumus.

Koleģija uzdod MTS un padomju saimniecību direktoriem nodarbināt visus labības kombainus ar pilnu slodzi, izmantojot katru laba laika brīdi. Rudzus un kviešus lietainā laikā ieteicams plaut augstāk un pēc tam atlikušos rugājus nopļaut un izmantot skābbarībai, pieliekot tos zaļajai masai — atālam, kukuruzai.

Tad, kad kombainus nav iespējams izmantot labības plaušanai, ar tiem vajag kult labību no statīniem uz lauka. Tai pašā laikā izžuvuši labība jāved šķūņos.

Lauksaimniecības ministrijas koleģija uzdod par pienākumu MTS un padomju saimniecību direktoriem nodrošināt, lai pēc kombainiem salmus tūlī novestu no lauka un sazārdotu. Pēc labības novākšanas tīrumi jāuzloba.

Sevišķa uzmanība jāveltī graudaugu sēklu lauku plaušanai. Tie jānopļauj pilnīgi nogatavojušies un jāzaglabā sēklas vērtība.

Cik vien iespējams ātri jāsakārto kaltes, tās pilnīgi jāizmanto, visupirms sēklas žāvēšanai.

Kolchoza agronomiem personīgi jākontrolē, kā tiek sagatavota sēkla.

Linu novākšanā, sekojot Aknīstes un Līvānu MTS mehanizatoru piemēram, pilnīgi jāizmanto šās kultūras plūcamās mašīnas. Tai pašā laikā jānodrošina savlaicīga linu atpogaļošana, stiebrīņu iemērķšana un izklāšana. Pogaļas tūlī jāsakrauj žuburos un sastatnēs, kas jāpārklāj ar jumtiņiem. Koleģija uzskata par neizdevīgu linu izklāšanu tūlī pēc to nopļūšanas, kā to dara vairāki Daugavpils, Krāslavas un dažu citu rajonu kolchozi, un ieteic vispirms mērcēt linus mārkos un tad tos tālāk apstrādāt.

Zālāju sēklnieku novākšana. Tādēļ, ka ievērojama daļa āboliņa sēklnieku sagūlusi, visiem spēkiem jāpaātrina to nopļaušana, izmantojot kombainus un plaušmašīnas.

Līdz ar ražas novākšanu **masveidā jāgatavo arī skābbarība.** Katrā kolchozā un padomju saimniecībā jānorīko zināma grupa cilvēku pie šā darba; jānodod tās rīcībā vajadzīgā tehnika un transports; jāparedz tai noteikts dienas uzdevums. Ar pilnu slodzi jāizmanto arī skābbarības kombaini.

Tā kā bez āboliņa daudz zāļu ir arī plāvās, ieteicams āboliņa atālu izmantot tikai skābbarībai, bet ganībām — plāvas un vecos ābolājus, kurus paredzēts uzart. Plaši vajag skābēt āboliņa atālu kopā ar kukuruzu. Kukuruzas novākšana skābbarībai jāpabeidz ne vēlāk kā līdz 20. septembrim.

(Turpinājums 2. lpp.)

Brigādē pabeigta ziemāju kulšana

Laba ziemāju raža izauga šogad Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza II kompleksajā brigādē. Labību laikā novāca un šinīs dienās jau pabeidza tās kulšanu. Caurmērā brigādē no viena hektāra ieguva 20 centneru labu, sausu graudu, kuri jau novietoti klētī. Godam pūļējušies brigades ļaudis. Tas netiks aizmirsts pie izstrādes dienu apmaksas.

Pie ziemāju kulšanas tei-

cami strādāja MTS kombainieris b. Alekss un kolchoznieki F. Baradovska, A. Ancāne, I. Zariņa, 80 gadus vecais kolchoznieks I. Kārklis un citi, neļaujot iet zudumā nevienam kilogramam graudu.

Šajās dienās jau uzsākta sēklas miežu kulšana, kuri šogad arī sola augstas ražas.

J. Skrebells,
II kompleksās brigades
brigadieris

«Es tevi laidu pasaulē, es tevi arī nonāvēšu»

Viens otrs no rajona kolchozu vadītājiem strādā pēc rakstnieka N. Gogoļa darba tēla Tarasa Bulbas izteiciena: „Es tevi laidu pasaulē, es tevi arī nonāvēšu“. Kolchozā „Darba tauta“ šogad izaudzēta bagāta ziemāju raža, bet neizmantojot pilnīgi tehniku, nepareizi izvietojot cilvēkus, raža aiziet zudumā. Vēl līdz šim laikam kolchozā mirkst lietū un vējā šūpojas ap 25 ha nenopļautu ziemas kviešu un rudzu. Kolchozā bija visas iespējas ziemājus nopļaut līdz 15.—17. augustam, jo kolchozā ir kombains un mašīnas. Tie ir gan, bet lielāko tiesu stāv bezdarbībā. Šīs mašīnas prasa to teicamu apkalpošanu, bet kolchoza valde (priekšsēdētājs b. Kovaljevskis) nav darbā pie šīm mašīnām piestiprinājuši pastāvīgus cilvēkus. Bet, ja darbā arī norīko, tad pusaudžus 14—16 gadu vecus, kuriem vispār pie šādām mašīnām aizliegts strādāt. Kur tad ir pieaugušie kolchoznieki? Tie, neskatoties uz to, ka kolchozā labi strādā MTS linu kombainieris b. Purviņš, norīkotie pie linu plūksanas ar rokām. Šajā pašā laikā b. Purviņa kombains stāv bez darba, jo labākos linu laukus, kur ar labām sekmēm varētu plūkt linus ar kombainu, aizņēmuši kolchoznieki, kas linus plūc ar rokām.

Jaunie 14—16 gadīgie kolchoznieki, kas strādā pie kombaina S-4, salmus un pelavas izmētā pa lauku tā, ka tos grūti vai pat neiespējami savākt. Salmi un pelavas kolchoza vadītāju acu priekšā aiziet zudumā.

Ne tikai labības plaujā un linu novākšanā ir nopietni trūkumi. To netrūkst arī citos darbos. Lūk, otrajā kompleksajā brigādē (brigadieris b. Svencis) pie liellopu fermas 100-tonnīgu skābbarības tvertni pildīja sešas (!) dienas. Pēc piepildīšanas skābbarība palika nenosegta apmēram 3 nedēļas. Vai var cerēt, ka šī skābbarība būs

labas kvalitātes? Saprotams, nē. Kolchoza „Darba tauta“ vadītāji acīmredzot negrib izrauties no atpalcības lopkopībā, tie arī nākošā gadā var ieņemt pēdējo vietu rajonā plena ieguvē.

Līdzīgā lauksaimnieciskā stilā strādā arī atsevišķi kolchoza „Ziedošā vārpa“ vadītāji. Ceļā pa kolchoza teritoriju uz kolchozu „Latgales zieds“, var redzēt līdzenu lauku, kurā vietvietām izgāztas, pusapartas, apartas un vēl zaļojošas cukurbietes apsūdz savus saimniekus. Kas tad te noticis? Šopavasār te pusotra divu hektaru platībā iesēja cukurbietes. To svaišais zaļums sākumā iepriecināja aplūkotāja skatu, bet cukurbietes augs nekoptas. Tās netika ne ravētas, ne irdinātas. Reizē ar cukurbietēm augs arī nezāles, kas tās nomāca. Pēdējais laikam nepatika kolchoza vadībai un tā nolēma cukurbietu lauku uzart. Spēcīgas mašīnas DT-54 vilkts, pieclemešu arklis lauku apvērta īsā laikā, bet nesaimnieciskās rīcības pēdas tik ātri neaizlīdzinās. Daudzas cukurbietes, neskatoties uz kolchoza „saimniekotāju“ aizliegumu, turpina augt un atgādina, ka te bija cukurbietes, ka te ielikts darbs, kas nenesa augus, ka te nesaimnieciskās rīcības dēļ aizgāja zudumā vairākas desmit tonnas lopbarības. Nu labi, cukurbietes nekoptas, ražas gandrīz nekādas nebūs, jāatbrīvo vieta rudziem. Bet vai tad biešu lapas kopā ar visu zāli nevarēja nopļaut un ieskābēt? Pilnīgi varēja. Bet par to neviens nerūpējās. Neiedomājās vismaz šī lauka zaļo masu izlietot uz vietas lopbarībai.

Ko var piebilst pie visa minētā? Tikai vienu, ka kolchozu vadītāji, lauksaimniecības specialisti un partijas pirmorganizāciju sekretari, pieļaujot šādu bezsaimnieciskumu, gremdē visas mūsu tautas lielo cīņu ražot vairāk piena, gaļas un sviesta uz vienu iedzīvotāju.

B. Asumss

LATVIJAS PSR LAUKSAIMNIECĪBAS MINISTRIJĀ

Par ražas novākšanas un lopbarības sagādes gaitu republikas kolchozos un padomju saimniecībās

(Turpinājums no 1. lpp.)

Koleģija nosoda tādu stāvokli, ka daudzus kolchozos vēl līdz šim ābola siens nav novēsts no laukiem, stāv zārdos un bojājas. Tāpēc tā MTS, padomju saimniecību direktoriem un kolchozu priekšsēdētājiem uzliek par pienākumu nekavējoties visu sienu savest pajumtēs.

Kartupeļu lauki jāpārbauda ikvienā kolchozā un padomju saimniecībā; stipri izmirkušās vietās, kur bumbuļi sākuši bojāties, tie tūlīt jānorok. Kartupeļu laksti jāizmanto skābarībai, nopļaujot tos ne agrāk kā piecas dienas pirms bumbuļu novākšanas. Ieteicams masveidā novākt kartupeļus, sākot ar 10. septembri.

Koleģija uzliek par pienākumu MTS un padomju saimniecību direktoriem, kā arī kolchozu priekšsēdētājiem organizēt labības piegādi, lai izpildītu obligatās saistības ar valsti, nokārtot sēklas aizdevumu un naturmaksas par MTS darbu.

Koleģija atzīmē, ka pareizi dara tie kolchozi, kas, censdamies pasteidzināt ražas novākšanu, noteic papildmaksu tiem kolchozniekiem, kuri novāc nevien zīemājus, bet arī vasarāju un gatavo skābarību.

Koleģija uzskata, ka lauksaimniecības specialistiem daudz stingrāk un operatīvāk nekā līdz šim jākontrolē lauku darbu norise kolchozos un padomju saimniecībās.

Manas tikšanās ar lielo Ļeņinu

(Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas dalībnieks, PSKP biedrs kopš 1912. g. Eduards Poils stāsta)

Ir atmiņas, ko laiks nepēj izdzēst. Lai arī cik gadu paietu, lai kādi notikumi brāztos pāri, lai kādi prieki un bēdas virknētos dienu gaitā, lai kādas sejas, kādas satikšanās būtu pamirdzējušas un nozudušas laika plūdumā, šīs atmiņas joprojām saglabājas spilgtas un svaigas...

... 1917. gada ziema. Petrograda. Ieilgušais karš un bāds aizvien vairāk un vairāk ietekmēja Petrogradas proletariatu. Revolucionārā kustība kļuva aizvien spēcīgāka. Fabrikās un rūpnīcās notika sapulces un mītiņi, kuros strādnieki atklāti prasīja: „Nost caru!“, „Izbeigt karu!“. Es toreiz strādāju rūpnīcā „Duflon“ un kopā ar citiem boļševikiem izplatīju boļševistiskās proklamācijas, gādāju ieročus, kārtoju sakarus ar karaspēka daļām.

25. februārī pēc boļševiku aicinājuma Petrogradas proletariats izsludināja vispārēju streiku, bet 27. februara rītā pilsētas uzņēmumu strādnieki, tai skaitā arī mūsu rūpnīcas kolektīvs, devās uz Petrogradas centru. Ar zaldātu un matrožu palīdzību strādnieku nodaļas ieņēma visus svarīgākos militāros objektus, kā arī rūpnīcas un

stacijas, atbrīvoja no cietumiem politiskos ieslodzītos. Vara Petrogradā pārgāja tautas rokās, kas bija sacēlusies pret saviem apspiedējiem.

Uz visu mūžu man paliks atmiņā 3. aprīlis—dienu, kad Vladimirs Iljičs Ļeņins ieradās Petrogradā. Vakarā tūkstošiem Petrogradas strādnieku, zaldātu un matrožu pulcējās Somijas stacijas laukumā, lai sagaidītu vadoni. Visi ar nepacietību gaidīja vilcienu. Beidzot atskanēja lokomotīves svilpiens. Vilciens apstājās. Kāda vagona durvis parādījās neliela auguma vlenkārši gērbies cilvēks. Viņš priecīgi apsvēlca sagaidītājus. Tas bija Ļeņins. Visā laukumā atskanēja skaļš urā. Vladimirs Iljičs apstaigāja goda sardzi un pieņēma reportu. Kad Ļeņins parādījās stacijas laukumā, tūkstošiem cilvēku sveica viņu ar priecīgiem izsaučieniem. Strādnieki, zaldāti, matroži pacēla Vladimiru Iljiču uz rokām un uzcēla uz brupumašinas, kas stāvēja pie stacijas ēkas. No šīs brupumašinas Ļeņins apsvēlca revolucionāro proletariatu par uzvaru un uzsauca lozungu. „Lai dzīvo socialistiskā revolūcija!“

Kopā ar tūkstošiem Petro-

gradas strādnieku, zaldātu un matrožu es piedalījos Ziemas pils sturmēšanā. Grūtajos pilsoņu kara gados cīņās frontēs pret Judiņu, Kolčaku un Deņikinu.

1918. gada rudenī Maskavā man izdevās otrreiz redzēt un dzirdēt lielo Ļeņinu. Es biju ielūgts pirmā kulturas nama atklāšanā. Tas notika kādā bijušā miljonāra pilī. Noteiktajā laikā zālē ieradās Vladimirs Iljičs Ļeņins, ko klātesošie sirsnīgi apsveica. Viņš iepazīstināja mūs ar stāvokli frontēs, aicināja aizstāvēt Oktobra iekarojumus, nostiprināt jauno Padomju Krieviju. Vienkāršie, pārliecinošie Ļeņina vārdi mums dziļi iespaidās sirdī, iedvesmoja jauniem varoņdarbiem revolūcijas vārdā. Kopš tā laika pagājuši gandrīz 40 gadi, bet lielā Ļeņina tēls gluži kā dzīvs allaž ir manā acu priekšā. Šķiet, ka es atkal dzirdu viņa kvēlo iedvesmojošo balsi.

Es bieži satiekos ar jaunatni, pionieri, stāstu tiem savas atmiņas par lielo vadoni, par Ziemas pils sturmēšanu, par bijušajām cīņām pret revolūcijas ienaidniekiem. Jaunatne ar lielu interesī klausās šos stāstus. (LTA)

JŪS AIGINA

Vecbebru lauksaimniecības skola un teknikums

Kolchozu un kolchoznieku kulturalo un sadzīves apstākļu uzlabošana ir svarīgs uzdevums laukos, ko izvirzīja PSKP XX kongress. Šo uzdevumu atrisināšanu sekmēs mājturības specialisti (kulturali—sabiedriskā un sadzīves darba organizatori), kurus sagatavo Vecbebru lauksaimniecības skola.

Skolā pašreiz mācās 30 jaunās mājturības specialistes, kas komandētas no kolchoziem. Mācību ilgums — 1 gads.

Mācību plānā ir ietverti kā vispārīglītojošie, tā arī specialie mācību priekšmeti, piemēram: politmācības, pedagogija, dziedāšana, ēdienu gatavošana, rokdarbi un aušana, bērnu audzināšana, bērnu dārzu iekārtošana, PSRS tautu māksla un kompozīcija u. c. Skolā ir plašas iespējas ne tikai teoretiski, bet arī praktiski apgūt nepieciešamās iemaņas.

Skolā uzņem pilsones ar vidusskolas izglītību.

Priekšroka pie iestāšanās ar kolchozu komandējumiem. Audzēknes saņem valsts stipendiju 140 rubļu mēnesī, bez tam 100 rubļus un 20—25 izstrādes dienas mēnesī maksā kolchozs, kas komandē mācīties.

Pie skolas ir kopmītne un kopsalds.

Iestāšanās dokumenti jāiesniedz līdz 10. septembrim. Iestāju pārbaudījumi notiks no 19.—21. septembrim šādos priekšmetos:

latviešu valodā — rakstos (sacerējums), aritmetikā — rakstos (pamatskolas kursa apmērā), zīmēšanā — tehniskais raksts, brīvrokas zīmējums. Skola atrodas 9 km no Kokneses stacijas.

Adrese: Pļaviņu raj. p. n. Bebri, Vecbebru lauksaimniecības skola. Tālrunis Bebri—24.

Vecbebru lauksaimniecības teknikums, kas atrodas turpat kur Vecbebru lauksaimniecības skola, sagatavo biškopības-dārzkopības specialistus.

Šogad teknikumā jaunus audzēkņus uzņems ar vidusskolas izglītību. Mācību ilgums — 2 gadi un 6 mēneši. Šinī laikā audzēkņi apgūst zināšanas, kas vajadzīgas biškopija un dārzkopija praktiskam darbam.

Iestāšanās dokumenti jāiesniedz līdz 22. septembrim. Iestāju pārbaudījumi notiks no 23.—25. septembrim:

latviešu valodā un literatūrā (vārdos un rakstos), matematikā vārdos, krievu valodā un literatūrā (vārdos un rakstos).

Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju 180—200 rubļu mēnesī, teicamniekiem par 25% paaugstinājums.

Technikumā ir kopmītne un kopsalds.

E. Bērziņš,
Vecbebru lauksaimniecības
technikuma direktors

Mums raksta

Tas jau ož pēc birokratisma

Ļoti labi, apsveicami, ka rajona rūpniecības kombināta strādniekiem tiek celti jauni dzīvokļi. Tas nozīmē, ka kombināta strādnieku dzīves apstākļi strauji uzlabojas. Slikti tikai tas, ka daži biedri neapzinīgi traucē šo apstākļu uzlabošanu. Dabiski,

ka mājai, kur dzīvo 8 ģimenes, nepieciešamas arī saimnieciskās celtnes, bet, lūk, rajona rūpkombināta jaunuzcēltā nama Rīgas ielā 68 iedzīvotājiem šī nepieciešamība nav pieejama. Nama sētā esošo šķūni aizņēmusi rajona patērētāju biedrība un iekārtojusi tur noliktavu. Neskaitāmas reizes nama īrnieki griezušies pie patērētāju biedrības priekšsēdētāja b. Antonova ar lūgumu šķūni atbrīvot. Tikpat daudzas reizes b. Antonovs arī apsollījis to izdarīt, bet vēl šodien solījums nav izpildīts.

Manuprāt, patērētāju biedrībai jau sen bija iespējas savu noliktavu pārcelt uz jaunajām ēkām, kuras celtas tieši šim nolūkam. Cik redzams, tad šinī šķūnī arī nav nekādu sevišķi svarīgu un daudz preču, kas traucētu tā atbrīvošanu.

Šāda attieksme pret mūsu lūgumu drīzāk gan izklausās apmēram šādi: — Šķūni atbrīvot pagaidām negribu, ja negribu, neatbrīvošu, un ko jūs man izdarīsiet?

Izdarīt protams šī nama iedzīvotāji neko nevar, bet jābūt taču apziņai, ka arī bez šķūņa dzīvot nevar un tuvojas ziema, jāpadomā, kur likt kurināmo.

T. Goldovs,
Līvānu rajona rūpkombināta
arodbiedrības VK priekšsēdētājs

Redaktore H. JEROFEJEVA

Kolchoza pašdarbnieki, sagaidot Lielā Oktobra 40. gadadienu

Ar lielu pacilātību un labiem sasniegumiem kā darbā, tā arī kultūras dzīvē visu tautu svētkus—Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu sagaida lauksaimniecības arteļa „Zelta vārpa“ biedri. Kolchoza ļaudis tagad cīnās par ātrāku ražas novākšanu un lopbarības sagatavošanu. Ražas novākšanas darbos labi strādā kolchoza jaunatne.

Lai veicinātu ražas novākšanas darbus un nodrošinātu kulturalo atpūtu, kolchoza klubā un bibliotēkā veicam dažādus pasākumus, kuru mērķis ir iepazīstināt kolchozniekus ar pašu kolchoza, kā arī republikas darba pirmrindnieku pieredzi. Klubā katrs var redzēt sava darba rādītājus, var iepazīties ar socialistiskās sacensības gaitu starp kolchozu „Zelta vārpa“, „Nākotne“ un Staļina vārdā nosaukto, ar triju rajonu (Līvānu, Preiļu un Krustpils) sacensības rezultātiem. Var arī redzēt, kā sacensības visas trīs brigades savā starpā.

Sava darba rezultātus redz arī kolchoza slaucējas, netiek aizmirsti pārējie labākie darba darītāji. Viņu ģimenes redzamas uz goda plāksnes.

Klubā tiek izdots „Zibens“, „Dzelonis“ un arī sienas avīze, kas savukārt parāda labākos darba darītājus un arī sliņķus. Pie uzskatāmās agitācijas līdzekļu pagatavošanas daudz dara kolchoza rēķinvedes palīdzē Z. Veigure, kura arī vada kolchoza deju kolektīvu, kā arī komjaunatnes pirmorganizācijas sekretars V. Andrejevs un V. Aizpuriete.

Nepārtraukti darbojas deju kolektīvs un dramatiskais pulciņš. Pašdarbnieki ir snieguši daudzus koncertus citos rajonos un mūsu rajona vairākos kolchozos. Arī tagad viņi gatavojas izbraukt ar koncertu uz Rožkalnu ciema padomi.

Pašreiz jaunieši rosīgi gatavojas jaunatnes draudzības vakaram, kura mērķis ir vēl vairāk saliedēt jaunatni un plašāk izvērst sagatavošanās

darbus Oktobra 40. gadadienas sagaidīšanai. Daudzi pasākumi ir jau veikti. Ir notikusi tikšanās ar vecajiem revolucionāriem, jautājumu un atbilžu vakars, lasītāju konferences, lekcijas un grāmatu izstādes, kā arī citi pasākumi.

Līdz Oktobra svētkiem palikuši vēl tikai divi mēneši. Pa šo laiku ielānāts izvest divas lasītāju konferences. Vienu par Nagiškina grāmatu „Bonivura sirds“, otru par temu „Darbs PSR Savienībā — goda, slavas un varonības lieta“ un divus tematiskus vakarus par jautājumiem: „Latviešu strēlnieki cīņā par Oktobra revolūcijas uzvaru“ un „Ko devusi jaunatnei Padomju vara“?

Jaunatnes kolchozā ir daudz. Daudzi no tiem sevi ir parādījuši kā aktīvus pašdarbniekus. Piemēram, deju kolektīva dalībnieces A. Vucena, P. Milta, I. Silava, N. Veigure, J. Markots, V. Milts, J. un V. Kucenķeiri un citi. Pie tam šie jaunieši ir arī